

ՔԱՆՈՒԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

Տարեկան գինը 10 բուրդի կէս տարվան 6 բուրդ... Առանձին համարները 5 կոպէ կով.

Խմորագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի եւ առն օրերէն):

Հ Ի Մ Ն Ա Գ Ի Բ Գ Ի Բ Գ Ի Բ Ա Ր Ծ Ր Ո Ւ Ն Ի

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Նախաձեռնութեան պահանջները... Մամուլ. Նամակ Արարչապետի: Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Նամակ Շվեյցարիայից. Արարչին լուրեր. — ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ.— ՀԵՌԱՊՈՐՏՆԵՐ.— ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.— ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Նամակներ Խրիստի Կրիստի:

ՆԱԽԱՊԵՏՈՒՆՈՒԹԵԱՆ ՊԱՎԱՍՏՈՒԹԻՒՆ

Անդրկովկասի կենտրոնական քաղաքը, Քիֆիսը, մինչև այժմ չէր կարողացած լիակատար կերպով օգտվել իր դիրքից և իր շրջապատող հանգամանքներից ստեղծելու իր համար մի եւրոպական մարզի բարեկարգ և օրինակելի վիճակ: Գտնվելով Կուրի նման մի մեծ գետի ափին և ունենալով իր շրջակայքում ջրառատ աղբիւրներ, նա մինչև այժմ զգում է ջրի կարոտութիւն՝ թէ խմելու և թէ անտեսական ուրիշ կարիքների լրացնելու համար: Առնչալով բնական և ձրի ոյժեր երկրաբանականութիւնը զարգացնելու համար, նա մինչև այժմ չէ կարողացել մտցնել երկրաբանական լուսաւորութիւն: Գտնվելով մի այնպիսի երկրում, ուր լեռնային և անտառային հարստութիւնը տալիս է բազմապատիւ նիւթեր, նա անկարող է եղել սալայտուակել իր փողոցները այնքան բաւարար կերպով, որ քաղաքի ամբողջ մասերն անձրևների ժամանակ ընկղմված չը լինեն ցեխի մէջ և զրկված հարողակցութիւնից քաղաքի միւս մասեր հետ:

ՆԵՐԻՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ւ Լ

Մեր աչքի առջև արեան գետեր են հոսում, միջազգային աւազակութիւններ են կատարվում ոսկէ հանքեր յափշտակելու համար, ուժեղ խեղդում է թայֆին, մի հասարակ արդարագաղութեան համար Փրանսիան տակն ու վրա է դառնում, աւելի քան երբ եւ իցէ մարդկային սիրտը վաճառականական համբից է փոխվել,—բայց եւ այդպէս, ասում են մեզ, չը պէտք է կարծել, թէ աշխարհը վատ է: Կոչա ու անողորմ իրականութիւնը, կարծէք, աւելի մեծ եռանդ է ներշնչում է քննադատներին՝ չքննել երազներ յօրինելու եւ մարդկային փրկութիւնը վրա հասած հրատարակելու համար: Վաղուց աշխարհում մտացված իղէալների առաքեալներ են երեւան գալիս մի այնպիսի ժամանակ, երբ համաշխարհային ահա-

ւար փաստերը օր օրի վրա գալիս են սպառնալից, թէ իղէալը ցնորք է, ամենահեռաւոր ու ամենանահին ցնորք: Բաւական է մի թուոյցի ահարկի գցել դէպի այնքան մօտիկ անցեալը: Վերջոյ է հենց վերջին հինգ տարիները ինչը կատարվեցին: 1895—1896 թւականների արիւնոտ սարսափները Փոքր-Ասիայում, թիւրք-յունական պատերազմը, սպանուած իրկական պատերազմը, Վիլհելմ կայսրի եղբայրանալը 300 միլիոն մուսուլմանների հետ, Հապոյաի հոնիւրէնդիայի միւս օրը բռնկված անգլո-արաւապական ամօթալի պատերազմը, որ ահա իններորդ ամիսն է արիւն ու աւերանք է տարածում Հարաւային Աֆրիկայում, ինչպէք ամենանորագոյն փաստերը — Գերմանիայի ծովային հազարի սպանուածները, որոնց ինչոյն պատասխանեց Փրանսիան նոյնպէս ահագին սպառնալիքներով, վերջապէս այն ահուկ հրդեհը, որ վառվել է Չինաստանում: Սրանք են կազմում ժամանակակից տիրապետող իրականութիւնը: Եւ սակայն այս հինգ տարիների ընթացքում որքան քարոզներ ու ժողովներ կղան համաշխարհային խաղաղութեան, ազգերի եղբայրակցութեան մասին: Այդ համետ ցոյցերը, որոնք այնքան պերճախօս ու կրակոտ լեզուներ ունէին, կորան, երբ սկսեց խօսել թիւրանութի բերանը, հրաշալի բարի ցանկութիւնները մնացին թղթի վրա, սիրուն սոված գրքերի մէջ և խեղճ բռնների պատգամաւորները նոյն իսկ չը կարողացան գնալ Գերմանիա, ուր, սակայն, մի Բերթա Սուտերը վաղուց պրօպագանդա է վարում պատերազմների դէմ: Առաքեալները քարոզում են անուշ ու համեղ խօսքերով, իսկ իրականութիւնը իր պղտոր ու սուր յորձանքներն է առաջ թաւալում: Այսպէս է եղել աշխարհը միշտ: Այժմ, երբ օդի մէջ միայն բռնական եւ չինական իրականութիւնն է տիրում, Պարիզի ցուցահանդէսից գալիս է մի կոնգրէսի հրաւեր: Դա կոչվում է Միացեալ մարդկութեան կոնգրէսը: Շ. Սեթեր. ՎՖՃ. լրագրի մէջ սոված մի ընդարձակ յօդուած պատմում է այդ տեսակի մի համաժողով կազմելու մտքի պատմութիւնը: Մենք չենք բերի այդ պատմութիւնը, բայց կասենք այսքանը միայն, որ

կոնգրէսը պիտի տարածէ համամարդկային եղբայրակցութեան գաղափարը, պիտի ժողովրդականացնէ այն միտքը, թէ ամբողջ մարդկութիւնը երջանիկ ու կրանելի կը լինի այն ժամանակ, երբ մի ընդհանուր ընտանիք կը կազմէ: Յօդուածագիր Նեպոլեոն, որ կոնգրէսի պատուաւոր նախագահ է ընտրված, առաջարկել է հրատարակել մի կոչ, որի մի քանի մասերը բերում ենք այստեղ: Թանգազին եղբայրներ եւ քոյրեր ըստ մարդկութեան Դուք ամենքդ, որ յօդուած էք թշնամանալուց, դուք ամենքդ, որ ուզում էք խաղաղութիւնն եւ միութիւն, ժամանակեցե՛ք խաղաղութեան եւ նոր դարի չէք ըստ սիրով միացման մեծ ցոյցին, համակրանք յայտնելով կամ անձամբ ներկայանալով Միացեալ մարդկութեան կոնգրէսին, որ կը կայանայ Պարիզում 1900 թւի սեպտեմբերի 20-ից մինչև հոկտեմբերի 4-ը (ն. տ.): Այնքան շատ է մրցութիւնը, այնքան կատաղած են նրանով, որ հասկանում են միայն ուղղական գաշնակցութիւններ ընդհանուր թշնամու դէմ... Բարին իլպորթելու համար հարկաւոր է համապատասխան տրամադրութիւն, հարկաւոր են հոգեկան սովորութիւններ, որոնց չէ կարելի ձեռք բերել կուրի կատաղի աստուկութեան մէջ, այն կուրի, որ հասցրել է մեզ գինւարոված խաղաղութեան օրհասական սխառնման: Այդ դրութիւնը բնութագրւ է ոչ միայն միջազգային յարաբերութիւնների մէջ, այլ և սոցիալական կեցութեան մէջ, այլ և ընտանեկան սրբարանում: Կուրք աւելի եւ աւելի կատաղի է դառնում, սպանալով մարդկութեան աւելի մեծ եւ աւելի վատ երկպառակութիւններ ու բարոյութիւններ: Այժմ դիտութեան մէջ է: Միասնաբար բարի կամքի հէտը մարդկային հետ, որպէս զի սիրոյ ձեռնարկութեան ոյժը երեւան գայ աշխարհի առաջ, որին մշակական կուրք սովորեցրել է հաւատալ միայն չարիքի իրականացման, որպէս զի հաշտեց խաղաղութեան եւ բարի օրհնված վիճակութեան ոյժերը, որպէս զի բարձրագոյն յայտարարեց, թէ մեզ յոյժեցրել են չարութիւնն ու անջատումը, թէ մենք համարալուստեան, խաղաղութիւնն եւ սիրոյ յայտնական եւ կամեանք, թէ մենք յօդուած ենք կենսելի եւ իղէալի մէջ եղած յախտնական անմիաբանութիւնից, թէ մենք այլ եւս չենք կամեանում անպատու տնչալ իղէալների մասին, դարձնելով նրանց առն օրերի գաղափար զարդեր, թէ մենք ուզում ենք իրագործել

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ՆԱՄԱԿՆԵՐ ԽՐԻՍՏԻ ԱՓԵՐԻՑ

IV

Ծափի վրա

Կեսօրվայ 12 ժամն է: Անաստասօյլի նաւամատոյցներից մինը, որ պատկանում է «Նաւազնայութեան» եւ առեւտուրի ուսական ընկերութեան, այդ ժամին մի առանձին կենդանութիւն է ստացել: Աննկարարելի է այնտեղ տիրող շարժումն ու իրարանցումը: Հարիւրաւոր թափար, յոյն, հայ, ռուս, վրացի բնունակիր մշակներ՝ հակեր, քսակներ, արկղներ մէջերին են զանազան իրողներն ձեռքերին խնձում են նաւամատոյցի երկաթեղու կայարանը: Սեւաստասօյլի երկաթեղու կայարանից պահում են դէպի նաւամատոյց, դրանք Խրիստի այցելող նորեկ ճանապարհորդներ են, որոնք շտապում են հասնել չղեկաւին: Նաւամատոյցի առաջ կանգնած է «Թագաժաման» Գէօրգիյ զիտուար շոգենաւը, որ ուղիղ մէկ ժամին պէտք է ճանապարհովի եւ մեզ Սեւաստասօյլից տանի Յայտա: Եւ չեմ չտալու, որովհետեւ հիւրանոցս համարեա կից է նաւամատոյցին: Լուսամուտի մօտ կանգնած հետաքրքրութեամբ դիտում եմ նաւի եւ նաւամատոյցի այդ ազմիպի, խառնափոխ շարժումը: Ինձ հետ է եւ այն չիտական անայլաղէմ ռուս պարոնը, որի մասին ինչէլ էի առաջին նամակումս եւ որն իջեանել է մի եւ մայն հիւրանոցու Մոտայայ նախընթաց նամակներումս յիշելու, որ Միսֆէրօսօյլից այս կողմն այդ չիտական դրացիին լեզուն բացվեց: Նա ինքն առաջինը ծանօթացաւ ինձ հետ եւ,

ինչ էք կարծում, կտորած ջրաղացի նման, էլ չէր դադարում խօսելուց: Երեւի, Խրիստի ծաղկաբոյր գարունն էր, որ այդպիսի բարեբեր ազգեցութիւն ունեցաւ նրա զաքարիական համրութեան վրա: Բանից երեւաց, որ նա Մօսկովայի դեւանաներից մէկում ծառայող միջին կարգի մի ռուս չինովիերի էր եւ գնում էր փրկարար Խրիստի կազմուրելու իր, ինչպէս ինքն էր ասում, «Чертовски разстроены нервы!» ճանապարհը միշտ առանձնապէս որամաղորդ է մարդուն շտափսուութեան: Դրացիին հետ խօսեցինք շատ բաների մասին: Մեր խօսակցութեան, մտքերի փոխանակութեան եղանակը բաւական խաղաղ էր: Բայց երբ խօսքը եկաւ քաղաքականութեան եւ մանաւանդ անգլո-արաւապական պատերազմին, հարեւանս կրակ կտրեց եւ մեր հայտն ու հանգիստը դրուցարանութիւնը փոխվեց ուղղակի թունդ վէճի: Յայտնի է, որ ռուս չինովիերը, մանաւանդ երբ նա դեռ փոքր աստիճանի տէր է, աշխարհիս երեսին ամենից աւելի սիրում է երկու բան՝ օրացոյց եւ պոլիտիկա: Մէկով նա աչաբորջ հետեւում է առն օրերին, ամսի 20-ին եւ իր իշխանաւորներին ու պաշտօնակիցներին ծննդեան, անուանակոչութեան տօներին, երբ առիթ է ներկայանում քիթը կարմրացնելու չափ կոնձիլու: Իսկ միւսով նա արթուն հակող է երեւակայում իրան պետութեան վիճակին ու շահերին, որովհետեւ նրա կարծիքով դեւանատունն է ազգային առաջադիմութեան միակ փրկարար, միակ պատկանելի հիմնարկութիւնը եւ այնտեղ ծառայողն ուղիւ-ուղի անպատճառ պէտք է քաղաքագէտ լինի: «Գաղաքագէտ դրացի» կուրացած բոքբաւեր էր կամ աւելի ճիշդը՝ կուրացած անգլիականաց եւ, ինչքան որ իր քաղաքագիտական բառարա-

նում հայոյական խօսքեր ունէր, բոլորը թափում էր անգլիացիների զլխին: Սեւաստասօյլ հասած չը հասած՝ նա իսկոյն կայարանում դրնեց տեղական «Крымский Вестник» թերթիկը եւ հեռագրներն աչքի անցկայնելով մաղձոտած բացականչեց. «Դարձեալ այդ արեւնամարաւ անգլիացիները ծեծում են զբռնաղք բռնիներն»: Եւ աշխատում էի յոյց տալ նրա հայեացքների միակողմանիութիւնը: աշխատում էի սպառնացանել, որ թէ Եւրոպայում, թէ նրա հայրենիքում չը կայ իսկական, անկեղծ բոքբասիրութիւն, չը կայ անչափ վերաբերմունք դէպի թոյլը, չը կայ առնաստարակ հասարակական խորագրաց, բարոյական սկզբունքների գիտակցութեամբ ներշնչված համակրանք դէպի տկարը, անտէրը, որ մեր ժամանակներում ամեն մի հզօրի կարեկցանք ունի իր տակ շահանքարկան աստառ: որ մի պետութեան հզօրանալը, յաղթանակը միշտ նախանձ եւ մասած երկիւղ է ներշնչում միւս պետութիւններին. որ վերջապէս, չը լինէր Անգլիան, լինէր մի ուրիշ հզօրը, մի եւ նոյն ազատութեամբ կուտէր անգոր բռնիների միտք... Ինքնում էի օրինակներ հէնց մօտիկ անցեալից, յաղթված, կտորված, մանր, տկար ժողովուրդների կոնքից... Բայց ո՞վ եւ ասում ենք նրա աչքում Անգլիայից արիւնարբու աղք չը կար աշխարհիս երեսին: Կասկածանքով մտածում էի—աւ, երեւի, բարձի տակ է պահում ռուսաց «բոյզ գոյնի» պարբերական թերթիկը եւ այնտեղից է քաղել իր նեղահայեաց, յետադէմ, ատող ու հալածող իմաստութեան ամբողջ պաշարը: Իմ կասկածանքը շատ շուտով արդարացաւ: Կովկասան ազգաբնակչութեան մասին վիճաբանելիս, նա մի քանի անգամ յիշեց Սուլօրինի օրգանը, մէկ անգամ էլ Վէլիչկօյի անու-

նը տուեց: Այստեղ արդէն նա գուրս պարզեց իր թագուցած ճանկերը... Եւ էլ ցոյց տուի իմը... Եւ երբ երկուսիս համար էլ արդէն սկսեցին բռնի, քաղաքականութիւնը ծախցինք, մի կողմը դրինք եւ անցանք առօրեայ աւելի խաղաղ ու անվիճելի խնդիրներին... Բաւական է «քաղաքագէտ ուղեկիցս» մասին: Ընթերցողին նրա հետ ծանօթացնելուց յետոյ, այժմ անցնեմ դարձեալ նաւամատոյցի առաջ կանգնած չղեկաւին, որը ահա արդէն պատրաստվում է երկրորդ անգամ սոււրելու: Մի տասը րօպէից կը լավի նրա երրորդ ու վերջին սուրը եւ ճանապարհ կընկնի Պէտք է չտալու... Ուղիղ ժամի մէկին էր, երբ «Թագաժաման» Գէօրգիյ չղեկաւոր ձեռքերով ծովի խորանկ ջրերը, հանդարտ ու վեմ լողով սկսեց հեռանալ նաւամատոյցից: Մովը խաղաղ էր, միայն լայնաշերտ եւ մեղմաբար այլեքներից համարեա աննշարելի եւ արտօք օրօրվում էր չղեկաւոր: Մի սրտատուչ եւ խորհրդաւոր տեսարան է ներկայացնում չղեկաւորի մեկնելու վայրկեանը՝ թէ ճանապարհորդների եւ թէ ճանապարհորդների համար: Ծոզեմաւի տախտակամածի վրա խուսն շարված են գնացողները, իսկ նաւամատոյցի եղբերին—մնացողները: Փոխադարձ բարեմաղթութիւններին, «մըննք» եւ «դննք» բարեկենդիկ վերջ չը կայ: Օղուած շարժվում են պլաթիկներ, թաշկինակներ, երկու կողմերից ուղարկում են հրածեղատի փոխադարձ, օղային համոզները, փոխանակվում են սիրախօս նայուածքներ, մէկը թաց աչքերն է օրում, միւսը սիրովառ հայեացքով երկար-երկար հետեւում չղեկաւոր լողին... Երբ արդէն բաւական հեռացել էինք Սեւաստասօյլի ծովախորշից, քաղաքագէտ ուղե-

իդէականները եւ դրա մէջ ենք կենտրոնացած թէ իմաստութիւնը եւ թէ պատիւը:

Չենք կարծում թէ աշխարհի վրա գտնուին շատ մարդիկ, որոնք անկեղծ կերպով ասեն թէ վատ կը լինի, եթէ այս բոլորը կատարվի Բայց համոզված ենք, որ ամենքը միասին կը հարցնեն խաղաղութեան եւ կարգապահութեան այս նոր առաքելութիւնը: Մինչ միջոցով: Այն, ինչ միջոց ունէք ամենքի դաւանած ճշմարտութիւնները թղթից իրականութեան մէջ անցկացնելու համար:— Ի հարկէ, մեզ կը պատասխանեն— հասարակական կարծիք պատրաստելով: Այդ կարծիքը, ճիշդ է, մեծ ոյժ է, «Ձայն բազմաց, ձայն Աստուծոյ»: Բայց չը կայ նրանից էլ բարձր ոյժ— իրերի դրոշման ու փոքր Աւանդ, հասարակական կարծիքը շատ բան չէ անում մեր ժամանակներում: Հասարակական միահամուռ կարծիք կար Անգլիայում 1896-ի կոտորածներին ժամանակ: Հասարակական կարծիքը համերային ու համախորհրդային է մասնաւոր ներկայ բողոքական պատերազմի ժամանակ: Բայց ինչ է արել նա երկու դէպքումն էլ: Կարողացել է ասնձ անդիպանել բնութեան հրէշտուր գլուխը թող պատասխանեն փաստերը: Այս բոլորը գիտեն, ի հարկէ, եւ խաղաղութեան քարոզիչները Բայց նրանք յոյս ունեն ապագայ սերունդներին վրա, ուստի ինչ, որքան ներկայի տեսակէտից անյուսալի լինի նրանց դործունէութիւնը, չէ կարելի ասել թէ, ուրեմն, պէտք է լուրջ: Ապագան պիտի պատրաստվի այժմեանից, մարդու մտքին երջանկութիւնը միշտ ապագայումն է թագնուկած երեւում: Թող ուրեմն, դոնէ այդ անյայտ ու հեռու. որ ապագայի համար լինի ամեն կողմից համակրելի այդ քարոզը...

ՆԱՄԱԿ ԱՅԻՆԱԿԱՆՔԻ

Յունիսի 15-ին

Երկրաչարժից առաջացած ժողովրդական սոսկալի աղէտը անձուանալի կը մնայ մեր գաւառի ազգայնականութեան համար ոչ միայն իր հարկերու դրձիկի պատճառով, այլ եւ անտեսական ու բարոյական նշանակութեամբ եւ գաւառի ուսումնասիրութեան տեսակէտից: Եթէ հասարակական կազմակերպւած օգնութիւնը չը լինէր, ոչ միայն կազմ գոհերի վրա կաւեղանալին կրկին հարիւրաւոր: Նոյն իսկ հազարաւոր գոհեր— սովոր կամ հիւանդութիւնները, այլ եւ հազիւ թէ կործանված գիւղերի տեղ նորերը չիսկին, հաւանական է, որ սարսափած ժողովրդի մեծ մասը ցրվէր մեր գաւառի կամ ուրիշ գաւառների գիւղերը կամ քաղաքները եւ վարձկանի աստանդական կեանք վարէր: մնացած մասն էլ իր սերունդներով ընդմիջ գիւղի կը դաժնար ժողովրդական յեցներին, որոնք գիտեն այդքան ճարպկորէն օգտվել ժողովրդական աղէտներից:

Կիրքս, որ կանգնած էր կողքին, էլի չը համբերէր... Յոյց տալով ինձ ծովախորշում լայն փոքրած պատերազմական նաւաստովի հետուից երեւացող հազարաւոր սրածայր կայանքը եւ սեւին տուող ահաղին ծովի խողովակները, խեղճին զօն տուցի եւ ասաց: «Արժէր սրանց ուղարկել Տրանսպալ բոէրներին օգնելու»: Ես էլ քմիքով առաջով պատասխանեցի անհանգիստ ու ոգևորված «քաղաքագէտին», որ զեռ պէտք է սպասել, մինչև որ Սևաստոպոլից Տրանսպալ ջրային ճանապարհ կը բացվի եւ աւելացրի, որ նրա այդ մարդասիրական բաղձանքն աւելի հեշտ էր իրագործել, երբ քթի տակ գտնվող «մեծ մարդասպանը» մտիկ անցնելու մասը արդէն անողորմ կոտորած էր յոյներին ու հայերին... «Բաղաքագէտ» երեւր թթուացրեց եւ պատասխան չը գտնելով քթի կրկին կրկնեց «ուղեցոյցը» մէջ, որպէս զի հետեւէ ծովափնեայ վայրերին:

Չարմանալի գեղեցիկ եւ բանաստեղծական է ծովափնեայ ջրային ուղին Սևաստոպոլից մինչև Եւպատոս: Հինգ-վեց ժամվայ ճանապարհն անցնում եւ անվերջ հիացող, եւ հրապուրանքի մէջ: Որիս հարաւային ափերն այդտեղ ներկայանում են իրանց ամբողջ փայլով ու շքեղութեամբ: Կարծես կալէյօսկոպում, իրար յաղորդում են մէկը միւսին գեղանկար, մէկը միւսին գրաւիչ բնութեան տեսարաններ: Եւ մտիկ խաղողի այգեստաններ, նորականաձ մրգածառերով եւ ծաղիկաթիւնով զարդարուն այգիներ ու պարտէզներ՝ արեւի շողերի տակ փայլվելով, բազմերանգ եւ լայնատարած փռված են սարալանջերին, սաես, պարսկական նախշուն գորգեր լինեն: Ահա Որիսում հրաշակված «Բայրաբը»— ջրի մակերեսովից 2000 գնահատվող բարձրութեան վրա գտնվող այդ

Իսկ հիմա, հասարակական կազմակերպված օգնութեան չորհուրէ, կործանված գիւղերի վերականգնելու ժողովը չիսկին նոր, աւելի կանոնաւոր գիւղեր, եւ կը սկսվի գիւղացիների կանոնաւոր անտեսութիւնը: Ներկայ որբեր ժամանակին ծխեր կը կազմեն եւ կը շարունակեն իրանց հայրերի սիրած պարագմունքը՝ երկրագործութիւնը, թերեւս աւելի լաւ պայմաններին մէջ: աղքատ գիւղացին սերմացու, կով ու եղ կունենայ, որոնց չորհուրէ կը գաղտնի վարձկան լինելուց, եւ նրա վաճառակի պտուղը իրան կը մնայ: Մարդասիրական այն համակրելի եւ իրատական շարժումը, որ երեւաց մեր հասարակութեան մէջ դէպի մեր գաւառի վերականգնումը, զուր չէ գալիս միայն ժողովրդի արիւնը քամող աղբուկներին, մասնաւոր նրանց, որոնք կոնքի տարօրինակ վաճառան միանշունքով ունէին բոնի կերպով-բայց դրանց արարմունքները կամայականաց աւանդութիւնների շարքն են անցնում, բարեբաղդաբար:

Ակնարկ է այդ օգնութեան նաեւ բարոյական կողմը: Գիւղացին իմացաւ, որ ինքը բոտրովին անօգնական չէ, որ ինքը հասարակութեան անդամ է եւ կազմում է ամբողջութեան մի մասը, եւ հենց այդ պատճառով է, որ հասարակութիւնը, երկրի ամբողջ ազգայնականութիւնը, չուտափոյթ օգնութեան հասաւիրան: Նա, ի դիմաց մասովի եւ ինտելիգենցիայի, ճանաչեց իր անձուէր բարեկամներին, որոնք մի առանձին հողացողութեան առարկայ են չիսկին գիւղացու: Մասնաւոր իրատական եւ սրտաշարժ էին հեռուոր գիւղացիների նուիրած կողմնակներ: Գիւղերից դուրս եկած բուրժուայի հազարներն ու միլիոնները պատուար են կազմում այդ բուրժուայի եւ իրանց հայրենի գիւղերի մէջ, բայց հեռուոր գիւղացիների նուիրած եղբայրական կողմերը շողկապում են այդ գիւղացիներին կարգապահ սիրով եւ հիմա Ախալքալաքի գիւղացին պատրաստ է փոխադարձ օգնութեան համար: Ուրիշ տեղերի գիւղացիներին որ եւ է պատահար ժամանակ: Միւս կողմից՝ այլ տիպի ենթակրկիտ գիւղացիները երկրաչարժը համարում են երկնային պատժ, իրրու հետեւանք իրանց մէջ բուն դրած մի քանի տեղերի ստոր արարմունքների, որոնք վերջերս սկսել էին հարստանարել գիւղացու նաեւ խիղճը: Որքո՞՞ գիւղացիներ: Կարծում են, թէ բնութիւնը կամ Աստուած վաշխառուների արածների համար իրանց է պատժում: Ի հարկէ, զա նախապայարմունք է, իսկ ամեն մի նախապայարմունք չարիք է: ասկայն չը կայ չարիք՝ առանց բարիքի»: Սալլիման

ՆԵՐՎԻՆ ԼՈՒՐԻՆ՝

Կանանց, ինչպէս յայտնի է, անցաթղթեր

լեռնավայրը, որտեղից ծովը մի կախարդական տեսարան է ներկայացնում:

Շատ ճանապարհորդներ Սևաստոպոլից Եւպատոս ցամաքային ուղիով են գնում, որ անցնում է Բայրաբով, եւ գիշերում են այնտեղ, որպէս զի կարողանան լուսաբացին դիտել արեւի ծագումը ծովի վրա: Ասում են, այդ տեսարանը Բայրաբից այնքան հրաշալի եւ վեհ է, որ կատարելագէտ կախարդութեւ մարդու ամբողջ էութիւնը, Ահա Ալուփկանս— Որիսի թերակղզու գեղատեսիլ վայրերից մինը, ուր դաժնում է Կովկասի նախկին հուշակաւոր փոխարքայ Վորոնցովի զարմանալի ճոխ ծառաստանը եւ հոյակապ ապարանքը: Այդ ծովափնայ ծառաստանի ստորոտումն է նաեւ Ալվալգոյսկո փայտը— հանճարեղ նկարչի հաւանած այդ բնաշէն դիտանոցը, որտեղից նա դիտելու ու կենդանագրելու է եղել Սև ծովի հրաշալիները: Ալուփկայից քիչ բարձր՝ աչքի է ընկնում Ալ. Պետրի կոչված քանդակիչը լեռան գագաթը, որտեղ, ասում են, նոյնպէս կայ յարմարեցրած կայան եւ բնութեան սիրահարները կարող են դառնալ թէ Որիսի ափերով եւ թէ ծովի տեսարանով: Եւպատային մտեցած՝ արդէն սկսվում է «Ալ. թօղոր», «Օրէանդա», «Էլիպարիա» եւ այլ արքայական տան պատկանող կալուածքների շարքը, ուր դարարի միջից աչքի են ընկնում փառաւոր շէնքեր, շքեղ պալատներ եւ ոսկեշող գմբէթներով զարդարուն պալատական փոքրիկ, գեղեցկաշէն տաճարներ:

Բոլոր ճանապարհորդները շողկալի տախտակամածի վրա խմբված՝ անպարար դիտում են բանաստեղծական Տաւրիդայի այդ դաւաճար թափթիթ, աշագրաւ ափերը: Որտեղից անհրաժեշտ է ընկնում մէջ ընկած գագաթունքով հայրերն եւ փնտրում: Իմ բաղձից՝ գտնում են

չեն տրվում առանց նրանց ամուսինների համաձայնութեան: Այդ արգելքը գործնական կենանքի մէջ շատ դժուարութիւններ է յարուցանում գիւղերում, որտեղ յաճախ դէպքեր են լինում, որ գիւղացին հեռանում է երկար տարիներով կամ զրկանքներ է պատճառում իր ընտանիքին: Պետական խորհուրդը մի մասնաւոր դէպքի առիթով բացատրեց, որ օրէնքի արգելքը չը պէտք է հասկանալ ձեւական կերպով, այլ գիւղացիական հիմնարկութիւնները ամեն անգամ պէտք է քննութեան ենթարկեն ասին մի նոր դէպք եւ եթէ նկատեն, որ աղամարդը հրամարվում է սպրուտու տալ իր ընտանիքին, կամ գաղանաբար է վարվում նրա հետ, այն ժամանակ չէ կարելի արգելի անցաթղթի տալը:

Թիֆլիսի շուրջ գտնվող ամառանոցներում այս տարի պակաս է յաճախորդների թիւը: Գարնանային զով եղանակը, որ սիրում է քաղաքում, չէ շտապելնում շտապելնում գ. պի գիւղերը: Պակաս չէ եւ այն անձանց թիւը, որոնք այս ամառ կատարում են ճանապարհորդութիւն դէպի արտասահման թէ Պարսիկ շտապանդէսը տեսնելու եւ թէ ամառն անցկացնելու: Թիֆլիսում զգալի տաք նկատվում է միայն վերջին երկու օրը: Եղանակի մեղմութեան չորհուրէ մրգերը դանդաղ են զարգանում քաղաքի շուրջը:

Յունիսի 22-ին Պետրբուրգում վախճանվեց յայտնի ակնաբոյժ պրօֆէսոր Դանբերգ ասորձանակի հարուստներից, որ հասցրեց նրան կապիտան Գէկկէր, որը պահանջում էր, որ Դոնբերգ պակսիկ պահարգանից յետոյ իր Գէկկէրի կնոջ հետ: Մայրաքաղաքի լրագիրները հետեւեալ մանրամասնութիւններն են հաղորդում այդ առիթով: Պրօֆէսոր Դոնբերգ այլի մարդ էր, եւ բոլորովին միայնակ էր սպրուտու Ապանութեան օրը նրա մօտ հիւանդների ընդունելութիւն կար. երկրորդ ժամի սկզբում արդէն ընդունարանում նստած էին 5-6 հիւանդներ: Գէկկէր, որ յաճախ լինում էր Դոնբերգի մօտ, ընդունվեց ուրիշներից վաղ: Արժանանիլ ծայրեր, ի հարկէ, բոլորին վախկեցրեց, հիւանդները սարսափանար դուրս վազեցին, իսկ ծառանքը ներս վազեցին պրօֆէսորի կարիւնտը, որտեղից լայում էին արձանաակի հարուստների ձայները: Պրօֆէսորի բնակարանից Գէկկէր գնաց վերին յարկը, ուր սպրուտ էին նրա ազգականները: Մինչև նա այդտեղ էր, տեղիֆօնով ինչպէս ասելիս աստիկանութեանը, եւ Գէկկէրին այդտեղ էլ կալանաւորեցին: Նա զեռ համեմատաբար երիտասարդ մարդ է, մըշտապէս Պետրբուրգում չէր սպրուտ, որովհետէ նրա պաշտօն ունէր Պակոյում: Իսկ նրա կնոջ զեռ շատ ջանքի աղջիկ է, որի հետ երկու տարի է միայն, որ Գէկկէր պատվով է:

Շողկալի քթի մօտ հաւաքված է ճամբորդների մի ստուար խումբ եւ գլխաւոր նայում ծովի ջրերին: Հետաքրքրված՝ մօտենում եւ խմբին: Բանից դուրս է գալիս, որ խմբի ուշքը գրաւել են շողկալի ուղեկցող մի ամբողջ երամ զրկիները իրանց վաճարձիկ խողով: Գիւղիցները սովորութիւն ունեն միշտ ուղեկցելու նախ եւ գլխաւորապէս շողկալի քթի մօտ են հաւաքվում: Մերթ ջրատակ լինելով եւ մերթ ջրի երես դուրս գալով նրանք աշխատում են շողկալի առաջը կտրել: Կողքին յանկարծ բնում է հայ տիպարով մի տարիքաւոր մարդ, որն սկսում է աչքի տակով նայել ինձ: Ես էլ նրան եմ նայում: Միտ է գալիս ուսական առածը. «РЫБАКЪ РЫБАКА ВИДИТЬ ИЗЪ ДАЛЕКА»: Երկաթուղու վազմունք կամ շողկալի վրա մարդու հետ ծանօթանալուց հետո չը կարողանալիս է եղել Սև ծովի հրաշալիները: Սկսվում է շողկալից քիչ բարձր՝ աչքի է ընկնում Ալ. Պետրի կոչված քանդակիչը լեռան գագաթը, որտեղ, ասում են, նոյնպէս կայ յարմարեցրած կայան եւ բնութեան սիրահարները կարող են դառնալ թէ Որիսի ափերով եւ թէ ծովի տեսարանով: Եւպատային մտեցած՝ արդէն սկսվում է «Ալ. թօղոր», «Օրէանդա», «Էլիպարիա» եւ այլ արքայական տան պատկանող կալուածքների շարքը, ուր դարարի միջից աչքի են ընկնում փառաւոր շէնքեր, շքեղ պալատներ եւ ոսկեշող գմբէթներով զարդարուն պալատական փոքրիկ, գեղեցկաշէն տաճարներ:

Բոլոր ճանապարհորդները շողկալի տախտակամածի վրա խմբված՝ անպարար դիտում են բանաստեղծական Տաւրիդայի այդ դաւաճար թափթիթ, աշագրաւ ափերը: Որտեղից անհրաժեշտ է ընկնում մէջ ընկած գագաթունքով հայրերն եւ փնտրում: Իմ բաղձից՝ գտնում են

Թիֆլիս քաղաքի կերպարական լուսաւորութեան հարցը մտնում է գործնական ծրարիչների շարքը եւ լուծվելու վրա է: Բաղաքային դուման իր վերջին նիստում հաւանութիւն տուցի Գէլիթու ընկերութեան առաջարկած պայմաններին եւ լրագործութիւն տուցի ու պարավային առջ տանելու գործը առանց յետաձգելու, որոշելով մանրամասնութիւնները եւ ուսումնասիրելով մեքենաների եւ շինութիւնների նախագծերը:

«С. Пет. Вѣд.» լրագիրը հաղորդում է, որ Պետրբուրգ կեն հարաւային Բոլշակայի գիւղական երկրագործական ազգայնականութեան լրագործները, որոնք միջնորդում են թոյլ տալ Ռուսաստան գաղթելու երկը հազարից աւելի բոլշակայի գիւղացի երկրագործներին:

Հին-Ն. Ա. Նի. Ջե. Ա. Նի. մեկ գրում են. «Բաղաքային աւագի պաշտօնավարութեան ժամանակը լրացել է եւ չուտով նոր ընտրութիւն պէտք է կատարվի: «Բաղաքային» քաղաքի համար:— Ցանկալի է, որ առաջիկայ ընտրութիւնը կատարվի բարեխիղճ կերպով եւ աւագութեան պաշտօնի համար ընտրվի մի այնպիսի մի անձն, որ իսկապէս հողայ ճամնքի համար»:

ՂՈՒՐԱՅԻՑ մեկ գրում են. «Յունիսի 7-ից Բագուի նահանգական դատարանի քրէական բաժինը Ղուբայում սկսեց մի շարք գործերի քննութիւն: Դատարանը կը մնայ մինչև սեպտեմբերի 1-ը: Կան մի քանի աւագակային գործեր»:

ՄԵՐՎԻՑ մեկ գրում են. «Գործակատարների հարցը, չորհուրէ տեղին նոր գաւառագետի, վերջապէս մեղանում իր լուծումն ստացաւ: Կիրակի եւ տօն օրերը խնտութեամբ ամբողջ օրը վակ են լինում եւ այդպիսով գործակատար դարձ միջոց է ունենում անասնկի շղթերին քիչ ազատութիւն եւ հանգստութիւն տեսնել»:

ՇՈՒՂԱՎԻՒԻՑ մեկ գրում են յունիսի 12-ից հետեւալը. «Շարունակ լողացող անձրեւներից գիւղացիները շատ շին օգտվում: Զրովի արտերը պակսել են, այգիներում նկատվում է «թոց» հիւանդութիւնը: Չը նայելով, որ յաճախակի տեղացող անձրեւը վնասում է գիւղացիների փչած ծովափը, բայց նրանք չեն յուսաւառվում եւ կրկին շարունակում են այգիները բռնկել: Ոտի առատութիւն է, բայց հնձածը, անձրեւների պատճառով, սեւացել է: Շարունակ որոտող կրկնքը գիւղացուն ահ ու ստորափի մէջ է գցել: Գարուն հունձը սկսվել է, տասն օրից յետոյ էլ կը հնձվի ցորենը: Ուրիշ գիւղերում հայտն թանգութեան պատճառով գաղթականները իրանց մերկ երկխանական հայ կայ, մանաւանդ արհեստաւոր եւ մշակ դասակարգ, հնաաբբրվում եւ Եւպատայի հայոց կերպար. շինութեան խողով, որի հետ եւ առաջուց քիչ ու միչ ծանօթութիւն ունէին նոր ծանօթի պատում եւ, որ զեռ տարիներ առաջ մասնաւորապէս լսել էի եւ հայոց մի թերթումն էլ կարդայի, որ մտկայանալ ժամանակն եղբայրները հող են գնել ու նուիրել Եւպատայի հայ աղքատ գաղութին կերպարը: շինութեան համար եւ որ մինչև անգամ մը սաղորդութիւն ունեն կերպարին էլ իրանք չիսկելու:

—Այն, հրամանքից ուղիղ կը գրուցէ՝ սկսեց բացատրել նոր ծանօթութեան. «Տողը շատ ստան է արդէն գնված է, բայց զպսօր անաշահ կեցած է, վասն զի զեռ նուիրված չէ Եւպատայի հայերուն: Ի՛հ, ազ հողին պատուութիւնը երկար պատմութիւն է... հարկաւ, ար նոր հետ ձեզի կը ծանօթացնուն Եւպատային մէջ: Հօնի հայերն այժմ ժամանակաւորապէս աղօթատունով կը կառավարվին: Ունին նաեւ ժամանակաւոր գիւղական քահանայ մը, որ վերջերս գաղթած է Տաճկաստանէն...»

Նոր ծանօթութեան առհասարակ Եւպատայի հայ գաղութի կենանքից, նրա հասարակական բարեբրից, նիտ ու կայից տխրալի եւ անմիթութարական շատ բաներ պատմեց, որոնց մասին ի հարկէ, իր ժամանակին կը գրեն, երբ բոլորը տեղն ու տեղն անձամբ կը վերաստուգեն:

Ահա, վերջապէս, հետեւից երեւում է եւ բարեխէն Եւպատայ, որ մի կէս ժամից մեկ կը դունի իր դալարաշատ եւ փրկարար ծոցը:

Ալ. Մատուրեան
Ս ա լ թ ա

րով լրացնել են այստեղ: Երկուստեղ քանի զնուս աղքատներն է, որովհետև բոլոր դուռ երկրագործներն են ու հող չունեն: Դեռ 1873 թ.ին «Ուստալիստ» գրասենյակը կազմելու իր ընդհանուր ծուխ ունի 4 դեպքերում չի քաղաքի և անհարկ ճանաչել: հող Այդ ծուխերը մինչև այսօր բաժանվելով, իրաքանչիւր տուն հազիւ ունի երկու կէս օրավար հող, որի կէսը հերկելով պիտի առնը պահէ և հարկ ու մասարք վճարէ: Գուքանաւորը ուշագրանքը ստիպված են մօտիկ գիւղերի հողատերերից հող խնդրել, որոնց վճարում են օրավարին երկու բուրլի փողով և եկամուտի մի քանորդ մասը»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԵՎ ԵՑՏԱՐԻՍՏԻՑ

Ժընէվ, յունիսի 26-ին

Այսօր, ժամը 1-ին, համալսարանի գլխավոր դրան առաջ հաւաքված էր մեծ բազմութիւն —բէկտորը, շատ պրօֆէսօրներ, բազմաթիւ ուսանողներ և կողմնակի հասարակութիւն: Յուշարկաւորութեան հանդէս էր:

Դուք կենթադրէք, երևի, որ դա որ եւ է պրօֆէսօրի, ուսանողի, կամ համալսարանական խորհրդի որ եւ է պաշտօնական թաղումն էր: Ոչ մէկը դրանցից, Թաղում էին համալսարանի ծառայի եւ Այս, մի աննշան, համալսարանական փայլ տեսակէտից, կատարելագոյն աննշանի մի մարդուն—ընկերական այդպիսի յարգանք: Ինչ է այն գնահատելի գիծը, որ կազմում է շէլցարական համայնքի առավելագոյն հասցանքները արտադրութիւնը, որի վրա և աւելորդ չը պիտի համարենք մի քանի խօսք ասելը:

Թաղման օրը տեղական լրագիրներն մէջ լոյս տեսաւ հետեւեալ յայտարարութիւնը. «Ժընէվի համալսարանի դիւանը վշտով յայտարարում է պ. պրօֆէսօրներին՝ համալսարանի կօնսիլի Ժուլի Բարիլիէի մարը, որ տեղի ունեցաւ յունիսի 24-ին:—Յարգանքը կը մատուցանուի յունիսի 26-ին, ժամը 1-ին, համալսարանի շինութեան առաջ: Եւ նշանակված ժամին՝ համալսարանի ներկայացուցիչները հաւաքվեցին՝ վերջին յարգանք մատուցանելու այն պարզ աշխատանքին, որը ներկայացնում էր—թէ եւ մի պարզ կօնսիլի—իրբու մի անդամ համար ստանալական ընտանիքի Այս, ընտանիք, եւ օր է միմեանց հետ ոչնչով չը կապված, միմեանց վրա վերեւից ներքեւ նայող պաշտօնականների մի խումբ, որի մէջ ոչ միայն ծառայողները այլ նոյն իսկ շատ աւելի բարձր դիրքի վրա կանգնած աշխատուորները միասնորում են թաղումն առանց յարգանքի, առանց ցուցարարութեան որ եւ է ցոյցի Ընդհանրական, այստեղ հիմնարկութեան պաշտօնականները՝ չեն ներկայացնում հրամայողների և ստորադրեալների միմեանց հակառակ բանակներ, այլ նոյն գործին, թէ եւ զանազան աստիճանների վրա, ծառայող մարդկանց մի խումբ, որի անդամները դիտեն յարգելի միմեանց, ձեռք տալ միմեանց՝ իրբու քաղաքացիներ և իրբու մարդիկ:—Այս պէր գեղեցիկ բարքերի մի նըմուշը պէտք է համարել այն յարգանքը, որ ցոյց տրվեց մի խեղճ մարդու զագային, և որը եւ դիմամբ արձանագրեցի, որովհետև նա ուսանողի կարող է լինել «ազայական» հայեացքով խորոված մեր հասարակութեան շատ անդամների համար...»

Թող առէք ինձ,—բանի որ թաղման մասին խօսք եղաւ,—մի փոքրիկ նկարագիր տալ յունիսի համալսարանի թաղման ծեսերի մասին, որոնք ընդունված են այստեղ, եւ որոնք իրական պարզութեամբ արժանի են հիացմունքի, ինչպէս և նմանողութեան:

Թաղման մասին սովորաբար տպագրվում է այնպիսի մի յայտարարութիւն, որի օրինակը վերեւ տեսաք: Սովորութիւնն չը կայ, ինչպէս մեղ մօտ, հարուստի յայտարարութիւնը լրագրի առաջին երևումն ապագրել, իսկ աղքատները, որ շատ վճարելու միջոց չունի, վերջին երևումն Բոլորն էլ տպագրվում են մի և նոյն տեղը և համարեն բոլորովին միմեանց նման: Մեծ մասամբ յայտարարվում է, որ սպաւորները այցելուներ չեն ընդունում, որովհետև փորձված է հազար անգամ, որ շատ ծանր բան է սուղի և դանդաղութեան օրերին՝ զբաղվել հիւրեր ընդունելով և նրանց միատեսակ միջոցով արանքը լսելով: Ծանուցանելով մասը, աւելացնում են, որ «յարգանքը» պիտի մատուցանուի այս ինչ օրը եւ այս ինչ ժամին: Այդ պարզ յարգանքն է, որը փոխարինում է յուր

դարկաւորութեան այն բարձր ձեւին, որը, դիցուք, ընդունված է հայերի մէջ: Ինչպէս է արտայայտվում է այդ յարգանքը—Որոչ մասին՝ ծանօթները եւ բարեկամները հաւաքվում են նշանակված տեղը՝ ձիւղ նոյն ժամին հասնում է դիակառքը, զարդարված պատկերով, գլխաւորապէս ծաղիկներով—ծաղիկների սիրահար և այստեղ—եւ յետեւից մի քանի կառք, որոնց մէջ նստած են լինում հանդուցեալի մերձաւորները: Կանաչ գագաղին չեն հետեւում: Հաճանքով նշանակված տեղին՝ դիակառքը կանգ է առնում, և մերձաւորներն իջնում են իրանց կառքերից: Դիակառքը զագայով անցնում է առաջ: Ամենքը վերջնում են իրանց գլխարկները:—Ապա ամբողջ հասարակութիւնը շարքով անցնում է հանդուցեալի մերձաւորների աջակողմից գլխարկները վերցրած, և դրանով էլ վերջանում է այն յարգանքի արտայայտութիւնը, որից յետոյ՝ մերձաւորները նստում են իրանց կառքերը և գնում գերեզմանատուն՝ դիակը հողին յանձնելու համար:

Ինչպէս տեսնում էք ձեւը հասցրած է վերին աստիճանի մեծ պարզութեան: Դրանով չէլցարացին մասնաւոր խնայում է ժամանակ: Թիֆլիսում, օրինակ, յուղարկաւորութեան մասնակցելու համար պէտք է կորցնել ամբողջ կէս օր, եւ այդ է պատճառը, որ պաշտօնական զբաղմունք ունեցող մարդիկ անկարող են գնալ յարգանք մատուցանելու իրանց բարեկամներին, եթէ թաղումը կիրակի օր չէ նշանակված: Մինչև և այստեղ ամենաշատ ըզբաղված մարդն էլ, կարողով, որ «յարգանքը» պիտի մատուցանուի ժամը 1-ին, գործ է դնում մի քանի րօպէ, գնում նշանակված տեղը, և չնորհի ընդունված ճշդագանութեան, առանց ժամանակ կորցնելու, կատարում ընդունված ձեւը և անմիջապէս դառնում իր գործին:

Դազաղը եկեղեցի չեն տանում,—խօսքս բողոքականների մասին է,—եւ յուղարկաւորութեանը չէք հանդիպի ոչ մի հոգեւորական անձ: Պատարը սովորաբար գնում է հանդուցեալի տունը, որտեղ մի քանի պարզ ազօթներ է արտասանում, որից յետոյ՝ նա իր ամբողջ պարտականութիւնը կատարած համարելով քաղվում գնում է:

Այդ պարզութեան, եւ միմեանց հաւասարութեան ձեւերն են վերածված այստեղ թաղումները, եւ այդ պատճառով կողմնակի դիտողը չէ կարող ասել, թէ արդեօք մեռածը մի արհեստաւոր է, թէ մի հարուստ վաճառական, մի համեստ աշխատաւոր, թէ մի կայուսածատէր: Տարբերութիւնը շատ աննշան է: Տարբերութիւնը նկատվում է միայն այն ժամանակ, երբ մեռնողը քաղաքին ծանօթ անձն է, հասարակական որ եւ է գործիչ, կամ որ եւ է մեծ գործով ծանօթ մի մարդ: Այդ դէպքում հասարակական յարգանքի նշանները բազմապատկում են: Անցեալ տարի, օրինակ, երբ թաղում էին Ժընէվի կանտօնի պետական խորհրդի նախագահ Մօիզ Վօզիէին,—մի շատ գնահատված անձնաւորութիւն, հանդէպ կատարելագոյն օտնական քննորութիւն էր ըստանցել: Բազմաթիւ պատգամաւորութիւններ և ուսանողական խմբեր՝ դրօշակներով, զօրք եւ դիւնորական երաժշտութիւն, մասնաւոր ընկերութիւնների ներկայացուցիչներ իրանց ժապաւէններով, վերջապէս կանտօնների պաշտօնական ներկայացուցիչները՝ ազգային գոյնը չեն նշանակում, միացած անագին բազմութեան հետ—տուեցին այդ թաղման մի անտվոր հանդէպ կերպարանք, ընդհանուր յարգանքի բուն արտայայտութեան մի գեղեցիկ պատկեր:

Իս, ի հարկէ, ունի կրթական խոր նշանակութիւն: Յարգանքները անսովոր կերպարանք են ընդունում, եթէ մեռնողը անսովոր ծանօթութիւն է մատուցել իր քաղաքին կամ հայրենիքին: Դրանցից զուրկ թաղումը մի պարզ ձեւ է, որ համարեն միակերպ կատարվում է բոլոր քաղաքացիների դիակի վրա, առանց խտրութեան՝ նրանց հարստութեան, դիրքի կամ անձնական կապերի:

Ս. Մարտեան

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—Վերջէմ կայսրի պատերազմական ճառին պատասխան կարող է համարվել կիսապաշտօնական «Polit. Corr.» լրագրի նկատողութիւնը Լօնդօնից, որի մէջ ապացուցվում է, թէ ինչու պետութիւնները չը պէտք է պատերազմ յայտարարեն Չինաստանին: Նայել,—ասված է այդ նկատողութեան մէջ,—պէտք է ուշադրութեան առնել այն հանգամանքը, որ դրութիւնը Ասիայի արեւելքում այնքան պարզ չէ, որ կարելի լինի բաւարար հիմքեր գտնել պատերազմ յայտարարելու համար: Երկրորդ (եւ դա, եթէ

ուզում էք, ամենապիտան չը պէտք է մտնալ ևւ այն, որ խտրութիւնները Չինաստանի միայն մի մասունն են տարածված, այդ պատճառով պատերազմ յայտարարելով, պետութիւնները մեծ վտանգի կենթարկեն Չինաստանում ապրող օտարազգիներին: Նահանգական այն իշխանութիւնները, որոնք մինչև այժմ հաւատարմում էին, թէ գրաստութիւնն ունեն պաշտպանել օտարազգիներ իրաւունքները և նրանց անձնական ապահովութիւնը, ի հարկէ, կը փոխեն իրանց ընթացքը, եթէ ամբողջ կայսրութեան պատերազմ կը յայտարարվի:

«Times» լրագրի Շանգհայի թղթակիցը հաղորդում է, որ Պէկինում և նրա շրջակայքում ներքին կռիւ է սկսված: Չինական զօրքերի ճարտարագործների միջև երկրաշարժութիւններ են տիրում: Հիւսիսային զօրքերը մասնատար գնեցրալ իւնգլու և պրինց Տուան ակներե թնամական դիրք են բռնել միմեանց դէմ, և զօրքերը երկու կուսակցութեան են բաժանված: Մէկը իւնգլուի կողմն է բռնում, միւրը—Տուանի Ըստ երեւոյթին վերջինը աւելի շատ կուսակիցներ ունի: Իւնգլու դէմ է Տուանի հակա-բեռօպական քաղաքականութեան և աշխատանք է իր կողմը գոյլ փոխադրանքին և գնեցրալ Իւան-Շի-Կայա-յին: Յունիսի 19-ին Շանգհայում յատուկ սուրհանդակի ձեռքով մի նետագիր ստացվեց իւնգլուից, որի մէջ նա խնդրում է տեղական փոխարքային պնդել, որ անյապող օտարազգի զօրքեր ուղարկելն Պէկին և հաղորդում է, որ դրութիւնը Պէկինում կրտիքական է և թէ դիւնորները անկարգութիւններ են անում մարաքաղաքի փողոցներում:

ԻՍՈՒՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Русскія Вѣдомости» լրագրի թղթակիցը գրում է Երևանից. «Այս օրերն ևս կարող է լրագիրներում, որ երբ պարսից Շահ արտակարգ գնացել անցնում էր Գերմանիայով, երկաթուղային վազուութիւնը պահանջեց, որ փողը վճարվի կանխիկ, որովհետև նարէզդին Շահը մի քանի տարի չէր վճարում այն հաշիւը, որ ուղարկված էր Պէկին: Շահը լաւ հակադրութիւն պիտի կազմէ գերմանական հիւրասիրութեան մասին: Տույց գերմանացիները բոլորովին բնական են համարում այդ բանը: Զօ Վիլհելմ կայսրը իր սեփական երկրում ճանապարհորդելիս վճարում է երկաթուղիներին ևս չիւղում եւ մի բնորոշ տեսարան պատահական պատգամարանների ժողովում: Զննվում էր մի պատգամարանի պահանջը ճանապարհորդական տարիքը պակասեցնելու մասին: Եւ հաղորդակցութեան ճանապարհների միջնորդը այդ ստաշարկութեան դէմ էր:—Մինչև օրի համար դժուար է հասկենալ ազգաբնակչութեան կարիքները—նկատեց պատգամարանը,—որովհետև նա փող չէ վճարում:—Գուք սխալում էք,—պատասխանեց հաղորդակցութեան ճանապարհների միջնորդը.—ամեն անգամ, երբ ինձ հարկաւոր է լինում գնալ երկաթուղով, եւ գնում եմ կասան եւ վճարում եմ ստամակի դիւնը»:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՌՈՒՍՍԻ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆԻՑ
26 յունիսի
ԵՕԿՕՀԱՄԱՆ: Վարձված են զարձեալ տասը նաւեր Չինաստան զօրք ուղարկելու համար: Հրաման է արձակված, որով արգելվում է ձերից արտահանումը:
ԿԱՊԵՏՄԱՆ: Գնդապետ Լիմմեր պահանջեց, որ Բուստանբուրգի անգլիական ընդդաւան զօրքը անձնատուր լինի, եւ փորձեց գրաւել քաղաքի վրա տիրապետող բլուրները, բայց յետ մղվեց մեծ կոտորածներով: Յետոյ բերդապահ զօրքը Չէքուուսից եկած աւստրալիական զօրքաբաժնի օգնութիւնով, Մազօս գնդապետի հրամանատարութեամբ, յունիսի 23 և 24-ին կուռում էր 3,000 բօլքների դէմ, որոնք սպառնում էին երկաթուղուհում և բջից նրանց դէպի արեւելք Բրօնկապուրուտից: Անգլիացի կորպորցիոն 23 մարդ: Շտէյն և Դէվլեմ 3,000—անոց զօրքաբաժնով առաջ են խաղում զէպի Ֆօտրիպուրգ:
ԿԻՆ: Այսօր առաւօտեան կայսրի և Հենրիկ իշխանի ներկայութեամբ ճանապարհ ընկաւ արեւելասիական նաւատորմը:
ԼՕՆԻՕՆ: Բրիտանական փոխ-ծովայնո իւր-բիւս հաղորդում է Տակուից հեռագրով, յունիսի 24-ից, թէ հիւժը կայ յուսալու, որ Չէյն իշխանն իր զօրքով գնաց Պէկին պաշտպանելու դիւպայնութիւնները Տուան իշխանից և «Մեծ բռունցքից»:
ԲԵՐԼԻՆ: Գերմանական հիւպատոսը հաղորդում է Չինացիից, թէ Շանտունի նախկին նահանգապետը 8000 հողով գնաց դէպի հիւսիս նախկինից, ուր տեղական նահանգապետը չէր կամենում հանդուրժել նրա ներկայութիւնը: Չիբուր գերմանական հիւպատոսի հեռագիրն նայելով, Չինացիութեան կաթիլական միւս-սիւսի արեւելքում այնքան պարզ չէ, որ կարելի լինի բաւարար հիմքեր գտնել պատերազմ յայտարարելու համար: Երկրորդ (եւ դա, եթէ

և աշխատում է գրգռել ազգաբնակիցները Չիբուտում:
ԲԵՐԼԻՆ: «Էլզֆիր» զործակալութիւնը տեղեկութիւն է ստացել, թէ Լօնդօնի արտաքին գործերի մինիստրութիւնը այլ ևս ոչ մի լուր չունի Պէկինում տիրող դրութեան մասին: Շանգհայի ընդհանուր հիւպատոսի զեկուցման վրա հիմնված այն իբր հաւատարմեղեկութիւննից յետոյ, իբր թէ յունիսի 20-ին երկու դեսպանատներ զեւ կանդուն էին և «Մեծ բռունցքի» շարքերում նկատվում է սաստիկ շփոթութիւն: Նայելով արտաքին գործերի մինիստրութեան այսօր ստացած Տեանձինի անգլիական հիւպատոսի զեկուցման, չինացիները յունիսի 23-ին նորից կրակ բային օտարազգիների բնակութիւնների վրա:
ԼՕՆԻՕՆ: Չինական բանկի ընթացիկ տուկանները լրիւ վճարված են յունիսի 26-ին:
ՇԱՆԳՀԱՅ: Անգլիան հաւատարացում տուեց նանկին փոխարքային, որ նրա թաղեա կաշակցե նրան՝ խտրութիւնները ձնչուու Շանցեզ գետի շրջանում:

ՇԱՆԳՀԱՅ: Յունիսի 25-ին ուսուց ևւ կապահական մեծ զօրքաբաժնը, ինչպէս հաղորդում է նանկինի վրայով Պանտինֆուից եկած հեռագիրը, անցաւ երկաթուղու երկարութեամբ Լանֆանից հեռու և այնտեղից շարժվեց դէպի Խուան-Սուում, 18 մղոն դէպի հարաւ-արեւելք Պէկինից, ուր չինական զօրքերին մեծ շարք տուեց: Հազարից աւելի չինացիներ սպանվեցին: Չէյնցզանի նահանգապետը, որը մինչև այժմ հաղապարտվում էր Տուանին, այժմ միացաւ հարաւային նահանգների նահանգապետների քաղաքականութեանը: Տուան հրովարտակ հրատարակեց, սպանալով հարաւային նահանգների նահանգապետներին, որ նա կը վարյի նրանց հետ որպէս դաւաճանների հետ:
ՏՆԱՆՁԻՆ: Լօնը է պտուտում, որ չինացիները երկու նոր բաւարէյա կանգնեցրին և յունիսի 21-ին վերակեցին սահակոութիւն ծանր թընդանօթներով: Եւ պտուտային խոյնակէս մօտեցաւ ծանր արտիլերիան, և նրանց կրակը շատ լաւ ներգործութիւն ունեցաւ: Եւ պտուտական արտիլերիայի հրամանատար Օտա սպանվեց:
ՆԱՆԿԻՆ: Չինական 15,000 զօրքը գնում են Մեծ լրանցքով նանկինի վրա յարձակում գործելու նպատակով:

ՇԱՆԳՀԱՅ: Յունիսի 23-ին անգլիական ծովային զինուորները, որոնք մինչև այժմ Տեանձինում էին, կրկին նաւերն են ուղարկված և նրանց կը փոխարինեն եւ պտուտային լրագիրը:

ՇԱՆԳՀԱՅ: Յունիսի 25-ին երկաթուղիների դիրկաւոր Շէյն, որը իր ժամանակին հիւպատոսներին հաղորդեց հեռագիր, իբր թէ դեսպանութիւնները Պէկինում յունիսի 20-ին դեռ անվաս էին, այժմ առում է, թէ սխալուցի: Յունիսի 20-ին հեռագիրը ստացված էր Յիլինտու, իսկ Պէկինից մինչև Երևանը հինգ օրվայ ճանապարհ է, Ապա Շէյն հաղորդում է, որ Մուկզընը ուրակոութեան ենթարկվեց: Երկաթուղիական կայարանը և կառավարչական չիւտիւնները քարուքանդ են արված. չէ ասված, թէ ով է ուրակոութում քաղաքը, բայց Շէյն կարծում է, որ խօսքը ուսուց գիւնդների մասին է:
ԼՕՆԻՕՆ: Այստեղի երկիւղական լրագիրները հաղորդում են Տեանցիլից, յունիսի 23-ից, «Չինացիները այսօր նորից զօրեղ յարձակում գործելին: զանալից զօրքերը պատասխանում էին թնդանօթաճգութեամբ երեք թնդանօթներից: «Տէրբը» նաւից և ստիպելին չիւսացիներին յետ քաղվել եօթ ժամ տեւող կռից յետոյ»:

ԲԵՐԼԻՆ: Այսօրվայ հեռագիրը Շանգհայից հաղորդում է չինական լրագիրների խօսքերից, որ պրինց Չիլինգի զօրքերը եկան Չինաստան (?) և րօպայիններն ուստատի պաշար հայթայթելու և նրանց ապստամբներին պաշտպանելու համար:
ՇԱՆԳՀԱՅ: Երբ որ Պէկինում սկսվեցին յարձակումները օտարազգիների վրա, գերմանացիք գրաւեցին Չինանան քաղաքապետը, իսկ «Մեծ բռունցքի» թնդանի Չիլինց իշխանը գրաւեց միւս երեք քաղաքապետները: Կուրակվեց, որի մէջ ընկան 2,000 չինացի պիւնուր և 5,000 անծ բռունցքներ: Գերմանացիք աչը ընկնող քաղաքայինութիւններ: կատարելին, երկու մեծ թնդանօթներով մարդկանցից քաղաքապետն մօտի նեղ փողոցները: Յունիսի 20-ին Պէկինից դուրս եկած սուրհանդակը հաւատարմում է, թէ դեսպանութիւնները ուստու պաշար ունեն:

ԵՕԿՕՀԱՄԱՆ: Ամենախոստ միջոցներ են ձեռք առնված ծածուկ պահելու համար կաղանկական գիւնաւորութիւնները զստաբում և ծովում:

Լրագիրները ասում են, եթե օտարազգիները չեն գնում Պեկինում, եսպանիան բոլորովին զերծ չի լինի մեզից: Կառավարութիւնը որոշել է անյապազ հասցնել իր ոչիւրի քանակութիւնը 23,000 զինուորի եւ 5,000 ձիու: Բազմաթիւ վերաբերված անգլիացիներ ու գերմանացիներ են ընթացած այստեղ:

ՊԵՏԵՐՔՈՒՐԳ: Յունիսի 26-ին եկաւ Մեծ Իշխանուհի Ալեքսանդրա Իսթիֆուլա, Հելլեններին թագուհին ու Գրիտապոլի թագաժառանգը եւ գնացին նաեւական դէպի Սոփիոյ վանքը, որտեղից շոգնաւով բարձրացան Նեվալի հասանքով:

27 յունիսի ՊԵՏԵՐՔՈՒՐԳ: Յունիսի 26-ին թագաւոր Կայսրը հասաւ Գրետա-Լիտուիայի եւ ժամի մէկին կէտօրից յետոյ ձանապարհ ընկաւ դէպի Պետերքօփ:

Մամուլի գործերի զլխաւոր վարչութեան խորհրդի անդամ Իշխան Շախավախովն հրամայված է լինել պաշտօնակատար այդ վարչութեան զլխաւորի խիական պետական խորհրդականի աստիճանով:

ԲԵՐԼԻՆ. Տակուցի գերմանական կրէյզերեան նաւատորմի հրամանատարից ստացված է հետագիր, յունիսի 24-ից, թէ Տեանձինն ամեն օր ունակովում է արեւմուտքից եւ հլուսի սից. զինարանի ամբողջութիւնները, քաղաքի չինական մասի բաժնակիցները եւ ամբողջները: Յարձակումները օտարազգի ընկալութիւնների վրա մինչեւ այժմ յետ են մղված մեծ մասամբ ծանր կորուստներով չինացիների կողմից: Գերմանական զօրքերը ոչ մի կորուստ չեն ունեցել: միւս եւրօպական զօրքերի կորուստները չնչին են: Երկից այստեղ հասաւ ամբիկական անգլիոսիսի նաւը 1,200 զինուորներով, իսկ այսօր Փրանսիական նաւ 1,400 զինուորներով եւ դաշտային բաժնակիցով:

ՕՂԵՍՍԱ. Այս գիշեր քաղաքի կենտրոնում, իր տանը, սպանել են կողոպուտը նպատակով հարուստ վաճառական Պարասիկա-Բօրիսովին: Սպանվածը կարողացել է մեռնելուց առաջ վիրաւորել երկու ընկած սպանողներից մեկին:

ՍԻՄՖԵՐՈՊՈԼ: Յունիսի 26-ի գիշերը ժամի երեքին Սիմֆերոպոլում պարզ գրգռվեց երկրաշարժ: Ստորերկրային հարուածի բոլորէին զոչում էին լուսամուտների սպակիները:

ՄՈՍԿՎԱ: Մամնտովի գործի վերաբերմամբ վիճանքի տուած ցուցմունքները երևաց, որ արեւելեան-սիրիական գործարանները Մամնտովի փրկեց օտարազգիների ձեռքն ընկնելուց, որի համար նա անազին գումարներ է ծախել: Նրա նաւարարմամբ Իգնատիով ցուց տուակց, որ 18 ամբիսների ընթացքում նա 140 միլիոն ռուբլուց աւելի աւելորդ վճարել է Մամնտովի հաշիւին: Իսկ այն գումարի վաճառման վերաբերմամբ, որ արված է Տրէտսկովին, որպէս 400 հազար ռուբլի ընդամենը փոխառութիւն Մամնտովին, պաշտպանը աշխատեց պարզել, որ Տրէտսկովին հետ կայացած համաձայնութիւնը որպէս սովորային, պէտք է փոխառութիւն համարել, եւ այդ պատճառով կորցնում է քրէական ընաւորութիւն: Վիճանքը ընտրուցին Մամնտովին որպէս գործիչի ամենալաւ կողմից:

ՏԵՆԵՎՅԻՆ: Յունիսի 18 ամառուան անգլիացիների, ուստի եւ նապոլեոնների միացեալ զօրքերը, թուով 1200 մարդ, հետախուզութիւն սկսեցին քաղաքի տեղական մասի ուղղութեամբ զօրքաժինը հանդիպեց բաւական նշանաւոր զինագործիական թէյնամուտ փոքր զօրքաժինների կողմից, որոնք, սակայն, հեշտութեամբ յետ մղվեցին, չը նայելով այն բանին, որ եւրօպական զօրքաժինն բաւական կորուստ պատճառեցին: Հաղորդում են, որ «Մեծ բունցքի» 18,000 մարդիկ գտնվում են քաղաքի արեւմտեան դռների ետև: Չինացիների միջև քաղաքում, ասում են, նշանաւոր անհամաձայնութիւն է տիրում: Ամեն օր միացեալ զօրքերի համար օգնական զօրքեր են գալիս, բայց զրոթիւնը ոչ մի դէպքում ազատ չէ վառագից, որովհետեւ ոչինչ տեղեկութիւններ չը կան չինացիների շարժման մասին: Այսօր Պեկինից երկու սուրհանդակներ եկան Մակիդոնալի նամակով, նման բովանդակութեամբ: Բօքերա կարտի նամակին: Սուրհանդակները յայտնեցին, որ պրինց Չօլինը բոլոր հարաւոր միջոցները գործ է դնում օտարազգիներին պաշտպանելու համար, բայց չինացիները շատ զրգոված են նրանց դէմ: Երկու բարձրաստիճան անձինք, որոնք չեն անուանված եւ որոնք զինագործ էին «Մեծ բունցքի», իրր թէ սպանված են: Մակիդոնալի նամակը գրված է չորս օր ուշ կարտի նամակից: Եսպանական պիտեւները վերականգնում են երկաթուղին դէպի Տակուս:

ՏԵՆԵՎՅԻՆ: Յունիսի 19-ին եկան ֆրանսիական ծովային հետեւակ զօրքի 340 մարդիկ վեց լեւանային թիւղանոթներով եւ անամական զօրքերի փոքր զօրքաժինով: Յունիսի 19-ին եկած սուրհանդակը յայտնեց, թէ տեսել է 10,000 մարդուց բաղկացած զօրքաժին չինական այն դեռերալի հրամանատարութեան ասկ, որ Պեկինից դնում էր եւ արդէն 30 մղոն հեռու էր Տեանձինից եւ որ դեռեալ Սիւն բազմաթիւ զօրքաժնով Պեկինից գնում է Տեանցլին:

ՎԱՇԻՆԳՏՈՆ: Այսօրի չինական դեսպան Վուլտինֆան հեռագրել է ժող երեք շաբաթ առաջ հեռագրի վերառեսուչ Շէնին, Լի-խուչզանցին եւ հարաւի միւս փոխարաններին, խնդրելով աջակցել Պեկինում դեսպանութիւնների պաշտպանութեան: Վուլտինֆան հետագրել է Շէնին, որ դեսպանատների մարդկանց փրկութեան համար մեծ գումարներ կը տրվեն: Նա այդ յայտնել է ոչ աներկական կառավարութեան կողմից, այլ ամերիկական դեսպանատանը ծառայողների աղգականների եւ բարեկամների կողմից:

ԼՕՆԻՊՈՆ: Բամբէլի նահանգապետը գեկուցում է սովատանջ գաւառների մասին, յայտնելով, որ մի շաբաթուայ ընթացքում, մինչեւ յունիսի 18-ը, տեղի են ունեցել 10320 խօշերային դէպք, որոնցից 6 502 մահացաւ: Սովակաների համար սկսված աշխատանքներով զբաղվածների թիւը արագ աճում է չորսիւ երկարատեւ երաշխի ֆոխարքայի հետագրելը հաղորդում է, թէ չքաւորութիւնը եւ սովը, սպառածի հակառակ, տարածվում են եւ Բազուլտանում ու կենտրոնական Հնդկաստանում հունձի յոյսերը անորոշ են:

ՀԻՌՄ Չինաստանի ուղարկվելիք զօրքի քանակութիւնը որոշված է 1832 հոգի:

ԼՕՆԻՊՈՆ: Համայնքների ժողով: Վինդհեմ բացատրում է, որ 1895 թւից անգլիական անւարական տները մատակարարել են Չինաստանին 71 ամբողջային թիւղանոթ 11,740 ռուբլով, 123 դաշտային թիւղանոթ 49,400 ռուբլով եւ 422,840 փամփուշտ: Այդ թուրերով չէ սպառվում ռուբլը: այդքան միայն երկու անւարական տան մատակարարածն է:

Խմբագիր՝ ԱԼԷՔՍԱՆԴԻ ՔԱՒԱՆՔԱՆԻ Հրատարակիչներ՝ ԹԱԳՈՒՀԻ ՏԻԳՐԱՆԵԱՆ ԻՍԱՀԱԿ ՄԷԼԻՔ-ԱՂԱՄԱԼԵԱՆ:

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍՆԱՌՈՐ ՀԻՒԱՆԿԱՆՑ Բ. ՆԱԻՍՏԱՐԳԵԱՆԻ

(Կուկիա, Վորոնոյովի արձանի հանդէպ)

ա մ ե ն օ ռ, բ ա ց ի կ ի ր ա կ ի օ ռ ե ի ց:

Ա Ռ Ա Ռ Օ Տ Ե Ր Ը

Բ. Ա. Նաւասարդեան—11-12 ժ. վիրաբույժական, վերականգնող (սիֆիլիս) եւ միզաստեղծ հիւանդ.

Կ. Մ. Չիկովանի—9-10 ժ. աչքի, ներքին եւ նեւրոլոգի.

Ջ. Ի. Բարաւանսանց—11-12 ժ. կանանց եւ երեխայից հիւանդ.

Կ. Բ. Գրիգորով—12 1/2-1 1/2 ժ. սկանձի, կոկորդի եւ քիթի.

Ա. Պ. Կարապետեանց—1 1/2 ժ. ներքին եւ երեխայից.

Ե Ր Ե Վ Ո Ն Ե Ր Ը

Բ. Ա. Նաւասարդեան—7 1/2-8 ժ. Վճար 50 կ. շատրոններ ձրի: Համախորհրդի (Կոնսիլումի) եւ օպիստիլայի համար տանձին:

Օ. Տ. Առվալիսակի—տանը, ծաղկահատ եւ բժշկական մարմնամարզ. դիմել 11-1 ժ.:

Հրանդանոյի վերատեսուչ: Բժեկապետ ՆԱԻԱՍՏԱՐԳԵԱՆ

Բ Յ Ե Վ Ա Պ Ե Տ

ՍՄՏՈՒԷԼ ՂԱՉՊԱՐՈՆԵԱՆԸ

ամուսն հիւանդներին ընդունում է Բօրժօմում. Анастасіевская, дача Хитрова. 1-10

ՏԵՂԵԿԱՏՈՒ ԳՐԱՍԵՆԵԱԿ

Մ Ի Ջ Ն Ո Ր Դ (Посредникъ)

Դ. Ի. ԵՆԿԻՄՕՎԻՉԻ

Պուլիինեան պատած, Թամաշուլի քարավանատարայի հանդէպ:

Հրաւիրում է պ.պ. տանտէրերին հաղորդել մանրամասն հասցէ ազատ ընակարանների (ըրա համար վերցնվում է 20 կօպ.), որ շատ զիւրաթիւն կը պատճառէ թէ տանտէտերին եւ թէ ընակարան վարձողներին: Այդ նպատակով պատրաստված է մանրամասն ցուցակ: Գրասենակում կայ ազատ ընակարանների մեծ ցուցակ: Ցանկացողները թող դիմեն գրասենակում № 1. 0-45

ԱՌԵՏՐԱԿԱՆ ԿՈՒՐՍԵՐ

Ե Ր Կ ՈՒ Ս Ե Ռ Ի Ա Ն Ձ Ա Ն Ց Հ Ա Մ Ա Ր

ՏԱՍԵՆՆԵՐՈՐԻ ՏԱՐԻ

Աւարական Կուրսերի նպատակն է՝ մասնագիտական աւարական կրթութիւն տա երկու սեռի անձանց եւ պատրաստել գործնական ձանապարհով հմուտ հաշուապահներ: Աւարողները ստանում են ա տ օ ւ ւ տ ա տ ւ ւ ր :

Աւարների աւարկայք սրանք են՝ 1) Աւարական Տեսութիւն, 2) Աւարական Թուարանութիւն, 3) Հաշուապահութիւն (պարզ, կրկնակի եւ բանկային), 4) Թուարանութիւն համրիչ վրա, 5) Աւարական թղթակցութիւն, 6) Աւարական եւ սուրհակի կանոնագրութիւն եւ 7) Գեղագրութիւն, վատ ձեռքի ուղղելը:

Աւարը սկսվելու է սեպտեմբերի 15-ից: Ընդունելութիւնը սեպտեմբերի 1-ից, ամենայն օր, առաւօտեան 10-ից մինչև 11-ը, եւ երեկոյեան 4-ից մինչև 8 ժամը, կուրսեր հիմնողի բնակարանում, Սոյոլակում, Ալեքսանդր Փրիդօնովի տանը № 9, Սերգիեւիկայա եւ Լեբնոսովիկայա փողոցների անկիւնում: Մրազիրը եւ կանոնները կարելի է ստանալ ձրի ա պ է ս եղք. Մովսիսովների բանկային գրասենակում եւ կուրսեր հիմնողի բնակարանում: Օտարաբաղաքացիք դիմում են՝ Тифлисъ, С. П. Мануэляницу. () 2-25

Հ. Խ Ա Ն - Ա Ղ Ե Ա Ն Ց Ի

աւառ էլէկտաօր գիշեր-ցերեկ ԻՆՔԻՆ ԻՐԱՆ ջուր է բարձրացնում ցածր տեղերից վերեւ: Դիմել՝ Լ. Ханъ-Агову, Тифлисъ, Великокняжеская ул., 37.

Լ. Խ Ա Ն - Ա Ղ Ե Ա Ն Ց Ի

Գիւղատնտեսական մեքենաներ 250 նկարով. վաճառականները տեսնելու համար: 6-50

ՊԱՏԱՀՄԱՄԲ ԾԱԽՎՈՒՄ ԵՆ

Բաթումում, քաղաքի կենտրոնում, երկու հիմնաւոր չինած քարեայ, լաւ արդիւնք բերող տներ, որոնք չինված են մի տարի առաջ, Մէկը գտնվում է երկու ամենալաւ փողոցների Միխայլովսկի եւ Օկրօբիցիսկի անկիւնում, «Վոնոս» հիւրանոցի կողքին: Տուներ կույսարի եւ ունի իր մէջ 21 սենեակ եւ այլ կարեւոր չինութիւններ ու 5 մագալին. յարմար է հիւրանոցի, գրասենեակի եւ ընակարանի համար: Միւս տունը գտնվում է Օկրօբիցիսկայա փողոցում, Սարակի մերկի լուսաւորողի հանդէպ, եւ բաղկացած է 26 սենեակից, իրանց կարեւոր չինութիւններով եւ 8 նկարչներով: Միայնով է նոյնպէս հիմնաւոր չինած, քարեայ չոր ամարանոց, բաղկացած 24 սենեակից, որոնք յարմարաւորապէս բաժանված են մի քան ընակարանների, կարեւոր չինութիւններով եւ քարեայ մեծ տարայով: Աւարանոցը գտնվում է Մովսիսովների ամարանոցատեղում, ունի գեղեցիկ տեսարաններ եւ հետո է Բաթումից ընդամենը 1/2 ժամիկ հասնող Երկաթուղով, գետի մոտ ծովի ափին, բարձրագիր տեղի վրա որտեղ բուսնում են կիւրծի, նարնջի եւ այլ արօպիքական բոյսեր: Այս երեք կալուածքներն են, որոնք տարեկան 8000 ռուբլի գումար արդիւնք են բերում, ծախվում են, տիրոջ Բաթումի հեռանալու պատճառով, ինքնուրու եւ երկու հազար ռուբլով գնուղի համար շատ ձեռնուտ պարտքներով: Գնուղ պէտք է վճարէ միայն արժեքի երրորդ մասը, իսկ երկու երրորդի վճարումը կարող է յետագովել երկար ժամանակով ընդհանրում ընդունված պայմաններով կամ բանկում գրաւ դնելու պայմանով: Իւրաքանչիւր կալուածքը կարելի է ծախել եւ տանձին: Մ եւ նոյն ժամանակ, որովհետեւ ամարանոցը մօտ է ծովին, հեշտութեամբ եւ էժան գնով կարելի է սարքել այնտեղ ծովային տաքացրած վանաններ: Պայմանների մանրամասնութիւններ իմանալու համար դիմել Բաթում, աների եւ կալուածքների տէր Եղ. Նիկ. Սկախովսկուն. ԵՆ ԿՄԵ. ՅՃ. ՈՒԿ. ՏԿՈՎՈՎՍԿՈՒՄՈՒ:

ТРЕБУЙТЕ ВЕЗДЬ ШОКОЛАДЪ СІУ

3-52

ФАБР. С. СІУ И К. МОСКВА. ()

ՅԻՆՏՐԱԿԱՆ-ՏԵՆԵՎՅԻՆԻ ՔԻՌՈ Ինձնէր Ն. Բ. Պասսակի

Тифлисъ, Михайловская ул. № 116. Հայտնի հեռագիրների համար. Тифлисъ—Пассеку. ՏԵԼԵՖՈՆ № 642.

ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՑՈՒԹԻՒՆ

Իրասց եւ արտասահմանեան ֆիրմաների:

ԲԻՐՈՆ ՅԱՆՁՆ Ե ԱՌՆՈՒՄ

Կառուցանել Ամեն տեսակ չինութիւններ, գործարաններ եւ գործատներ ԴԱՁԱ-ՇՈՐԻԻ-ՋՐԱՆՑԻՆԵՐ

Ամեն տեսակ էլէկտրօտէխնիկական կառուցումներ եւ սարքեր, այսինքն հեռագիրների, տէլէֆոնների, լուսաւորութեան, արածվանների եւ ոչ մի հաղորդիչ հեռաւորութեան վրա:

ԿԱՆԱԿԱՑՈՒՄ ԿԵՆՏՐԱԿԱՆ Ե ՏԱԳԱՌՈՒՄ

ԴՆՆԵԼ, ԺՈՂՈՎԱԼ Ե ԱՍԻԲԵԼ

ամեն տեսակ տիրութիւններ, խողովակներ, մեքենաներ եւ ջրհաններ:

Կ Ա Ռ Ո Ւ Ց Ա Ն Ե Լ

Ե Ր Կ Ա Ք Ե Կ Ա Մ Ո Ր Չ Ն Ե Լ

եւ տնակներ:

ՑԵՄԵՆՏ ԿԱՋԱՌՈՒՄ

(Կ. Տ. Չ.)